

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

இலங்கை மலையக வாய்மொழிப்பாடல்கள்

ஆவண உருவாக்கத்தின் தொடக்ககால

முயற்சிகள்

ம.கலைச்செல்வன்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித் துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர், 10

திறவுச் சொற்கள்

காலனியகாலம், மலையகம், வாய்மொழிப்பாடல்கள், வரலாற்று ஆவணம்.

அறிமுகம்

தமிழ் இலக்கியத்தின் அடித்தளம் வாய்மொழிப் பாடல்கள் என்று வரையறை செய்யலாம். காரணம், மனிதன் தன் தொடக்க காலத்தில் தகவல்களை வாய்மொழியாகத்தான் பரிமாறிக்கொண்டான். நாளடைவில் நாகரிகத்தைக் கற்றுக்கொண்ட மனிதன் வாய்மொழிகளுக்கு எழுத்துருவம் கொடுத்து முறைப்படுத்த முற்பட்டான். அந்த வகையில், சங்க இலக்கியம் முதல் சமகால இலக்கியம் வரை அனைத்திற்கும் அடிப்படை வாய்மொழி இலக்கியம் என்பது புலனாகிறது. பழந்தமிழ் நூல்களின் முதலாவதாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியத்தில் வாய்மொழி இலக்கியம் குறித்தான தகவல்களைப் பெறமுடிகிறது. “பாட்டிடைக் கலந்த பொருளவாகிப் பாட்டின் இயல் பண்ணத் திய்யே”¹ என வாய்மொழிப்பாட்டைப் பண்ணத்தி என எடுத்துரைக்கிறார் தொல்காப்பியர். இதற்கு விளக்கம் கூறும் பேராசிரியர், “இஃது எழுதும் பயிற்சி இல்லாத புறவுறுப்புப் பொருட்களைப் பண்ணத்தி என்பர்”². என உரைவிளக்கம் தருகிறார். இவற்றை நோக்குகையில் வாய்மொழிப்பாடல் என்பது ஆரம்ப காலம் முதல் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. அந்த வகையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஐரோப்பிய, ஆங்கில காலனியக்காலத்தில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும்

தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரீசியசு, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளின் தேயிலை, காப்பி, கரும்பு, இரப்பர் போன்ற பெருந்தோட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவ்வாறு, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்களிடமும் வாய்மொழிப்பாடல்கள் புழக்கத்தில் இருந்தமையை அடையாளம் காண முடிகிறது. அவ்வகையில், காலனியக் காலத்தில் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளுல் மிக முக்கியமான நாடாகக் கருதப்படுவது இலங்கை ஆகும். இலங்கையின் தேயிலை, காப்பி, போன்ற பணப்பயிர்கள் விளையும் மலையகப் பகுதிகளில் பல்வேறு தமிழர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இம்மக்களிடம் பயன்பாட்டில் இருந்த வாய்மொழிப் பாடல்களை இலங்கையின் ஆய்வாளர்கள் பலர் ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களுள் 'சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, சாரல்நாடன், மு.சிவலிங்கம்,' ஆகியோரின் பங்களிப்பினை எடுத்துரைப்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

வாய்மொழிப்பாடல்கள்

இலக்கிய உலகில் வாய்மொழிப்பாடல் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும். இவை, பல்வேறு வரலாறுகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகிறது. வாய்மொழிப் பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்றும் அழைப்பர். “நாட்டுப்புறப் பாடல்களே ஒரு சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி”³ என்பார் தண்டாயுதம். மேலும் வாய்மொழிப்பாடல்கள் குறித்துப் பேசும் நா.வானமாமலை, “ஒவ்வொரு தனிப்பாடலும் ஒரு தனி நிகழ்ச்சி பற்றிய கருத்துக்கும், சமூக இயக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு என்றும் ஒவ்வொரு சரித்திரப் பாடலும் நீண்ட கால வரலாற்றின் போக்கிற்கும், அதில் ஒரு சம்பவத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு”⁴ என்பார். இத்தகையச் சிறப்புமிக்க வாய்மொழிப் பாடல்களைத் தமிழகத்தில் மட்டும் அல்லாமல் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் காணமுடிகிறது. மலையக வரலாற்று ஆதாரங்களில் பிரதான இடம் வகிக்கும் மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் சமவெளிப்பகுதிகளில் உள்ள மக்களிடம் இருந்து பல்வேறு நிலைகளில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்களின் பெரும்பாலான பகுதிகள் துன்பியல் கூறுகள் நிறைந்ததாகவே அமைந்துள்ளது. மேலும், காலனியக்கால அடக்குமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது.

மலையகப் பாடல்கள்

பிற நாட்டார் பாடல்களில் இருந்து தனித்து காணப்படும் இலங்கையின் பெருந்தோட்ட நாட்டார் பாடல்கள், மலையகப் பாடல்கள் என்னும் தனியொரு கருத்துத் தொகுதிக்குள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களை விட மலையகப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் தனித்துவமும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்தவை. ஏனெனில், அவை மலையக வரலாற்றின் இருண்ட பகுதிகளுக்கு வெளிச்சம் தருபவை. தமிழக மலையகத் தொடர்புகளை வலுப்படுத்துபவை. மலையகத் தொழிலாளர்களது வாழ்க்கையின் பன்முக அவலங்களை

உணர்வுப் பூர்வமாக வெளிப்படுத்துபவை. எனவே மலையகப் பாடல்கள் தனித்ததொரு சிறப்புடன் அடையாளம் காண முடிகிறது.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை

மலையக மக்களிடம் நேரடியாகச் சென்று களப்பணி மேற்கொண்டு பல்வேறு வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பதிவு செய்து தொகுத்துத் தந்தவர் சி.வி.வேலுப்பிள்ளை ஆவார். இலக்கிய உலகிலும் பத்திரிக்கை உலகிலும் ஆழங்கால்பட்ட சி.வி வேலுப்பிள்ளையின் ஆரம்பகால எழுத்துகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில்தான் எழுதப்பட்டது. நாளடைவில் தமிழிலும் தேர்ச்சி பெற்று எழுதத் தொடங்கிய இவர், எழுத்தாளராக மட்டும் அல்லாமல் இலங்கை அரசியலிலும் தன்னுடைய பங்களிப்பைத் தந்தார். “ஆசிரியராக கடமையாற்றினார். பாராளுமன்ற அங்கத்தவராகப் பதவி வகித்தார். இருளில் மூழ்கியிருந்த மக்களுக்குப் புத்தொளி பாய்ச்சினார். சத்தியாகிரகப் போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்தினார்.”⁸ இவ்வாறு பன்முகப்பட்ட ஆளுமையாக சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் திகழ்ந்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

களப்பணியில் சேகரித்த மலையக வாய்மொழிப்பாடல்களை ‘மாமன் மகனே மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்’ என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இவர் இப்பாடல்களை முத்துசாமி பண்டாரம், சந்திரா இராசையா, நல்ல செல்வம், காந்தி, சிவலிங்கம், போன்ற மலையக மக்களிடம் இருந்து சேகரித்துள்ளமையை இந்நூலின் நன்றியுரை வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இந்நூலிற்கு முகவுரை எழுதியுள்ள க.கைலாசபதி அவர்கள் “மலையக நாட்டுப்பாடல்கள் குறித்து அவ்வப்போது பத்திரிக்கைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் சிற்சிறு ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் வானொலியில் விவரணச் சித்திரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆயினும் மலையகப் பாடல்கள் உண்மையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் அதிகாரப் பூர்வமானதும் நம்பகத்தக்கதுமான தொகுதியொன்று இதுகாறும் வெளிவந்திருப்பதாய் தெரியவில்லை. அத்தகைய தொகுதியை வெளியிடும் தகுதி திரு.சி.வி.வேலுப்பிள்ளைக்கு நிரம்ப உண்டு”⁹ என்பார். மேலும் இவரது இம்முயற்சி நாட்டுப்பாடல்கள் குறித்தான விஞ்ஞான ரீதியான ஆரய்ச்சி என்பார். இவரது இம்முயற்சி மறைக்கப்பட்ட மலையக வரலாற்றை அறிவதற்குப் பெரிதும் துணையாக இருந்துள்ளது எனலாம். கங்காணிமார்கள், கணக்கர்களின் அடக்குமுறைகளின் உண்மைத் தன்மையை வாய்மொழிப் பாடல்கள் மூலமாக தெளிவாக அறிய முடிகிறது. அதாவது,

கங்காணிப் பாடல்கள்	கண்டாக்கையா பாடல்கள்
“எண்ணிக் குழி வெட்டி இடுப்பொடிஞ்சு நிக்கையிலே வெட்டு வெட்டு எங்குறானே வேலையத்த கங்காணி” அஞ்சு மணியாச்சு ஐயா வர நேரமாச்சு கொஞ்சி விளையாடாதீங்க கோளுக்கார கங்காணி	கல்லாறு தோட்டத்துலே கண்டாக்கையா பொல்லாதவன் மொட்டே புடுங்குதின்னு மூனாளு விரட்டிப் போனான்” வேளே முடிஞ்சிருச்சு வீட்டுக்குப் பயணமாச்சு வேளையில்லா கண்டாக்கையா வெரட்டுராரு எங்களத்தான்”¹⁰

மேற்கண்ட இப்பாடல்களின் வாயிலாக மலையக மக்கள் அனுபவித்தத் துன்பங்களின் உண்மைத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. ஒருவேலை இது போன்ற வாய்மொழிப் பாடல்கள் கிடைக்காமல் போயிருந்தால் பெரும்வாரியான மிக முக்கியமான காலனியக்கால வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்தி வைத்தமையை நோக்குகையில் சி.வி வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் இம்முயற்சி மலையக வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதாக அமைகிறது. மேலும், இன்றளவும் மலையகப் பாடல்கள் குறித்து ஆய்வு மேற்கொள்வோருக்கு இவரது ‘மாமன் மகனே’ என்னும் இத்தொகுப்பு முதன்மை ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

சாரல்நாடன்

இலக்கிய வரலாற்றில் மலையகம் குறித்து எழுதியவர்களுல் சாரல்நாடன் மிக முக்கியமான இடம் வகிக்கிறார். இவருடைய எழுத்துக்களில் இவர் மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வு புலப்படுகிறது. “உண்மையை சாரல்நாடன் அவர்களின் மலையக இலக்கிய வரலாறு, வரலாற்றுக்கான பின்புலம் பற்றிய எழுத்துக்களின் அடிநாதமாக ஆய்வு நோக்கு அமைந்துள்ளமையை இவரது வாசகர்கள் அறிவர். இவ்வம்சம் இவரை மலையகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் பிற எழுத்தாளர்களிடம் இருந்து பிரித்துக் காட்டுவதாகும். உண்மையிலேயே இவரது எழுத்துக்களின் காத்திரப்பாங்கு இவரது ஆய்வு முறையின் தளத்திலிருந்து கிளம்புகிறது. வரலாற்றுப் பூர்வமான தரவுகளை மிக விஸ்தாரமாகத் தந்து, அவற்றை இலக்கியப் போக்குகளுடன் இணைத்துக் காட்டும் ஓர் எழுத்து முறைமை இவரிடத்துத் துல்லியமாகக் காணப்படுகிறது.”⁵ என்பார் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி. சாரல் நாடன் அவர்களின் ‘மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்’ என்னும் தொகுப்பு நூல், இவர் வாய்மொழிப்பாடல்களின் வழி மலையக வரலாற்றை எவ்வாறு வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார் என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது.

“சிக்கு புக்கு

நீலகிரி தொப்பித் தோட்டம்

நாங்க வந்த

கப்பலில மிச்சக் கூட்டம்”⁶

என்ற மலையக சிறுவர் வாய்மொழிப்பாடல்களின் வழி, மலையகத் தமிழரின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கிறார். அதாவது, “நீலகிரி என்பது நானுலையாவையும், தொப்பித் தோட்டம் என்பது அட்டனையும் குறிக்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, இந்த இரண்டும் மலையகத்தின் இருபெரும் புகையிரத நிலையங்கள் புகையிரதத்தின் மூலம் மலையகத்திற்கு வரும் போது இந்த இரண்டு நிலையங்களில் ஒன்றில்தான் இறங்க வேண்டும்” என்பதை விளக்கிக் கூறுகிறார். மேலும், நீலகிரி எனப்பட்ட நானுலையாவுக்கும் மேலே நுவரெலியா கந்தப்பளை வரை இந்த இரயில் சேவை நீடிக்கப்பட்டது. ஆனால் நுவரெலியாவின் இயற்கை அழகையும் சுகாதார சுவாசத்தையும் பேணிப்பாதுகாப்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்த ஆங்கிலேயர் வெகுசூறுகியகால இடைவெளியிலே நானுலையாவுக்கு மேலே நீடித்த கந்தப்பளை இரயில் சேவையை நிறுத்தி விட்டனர்”⁷ என்னும் மிக முக்கியமான வரலாற்றையும் விவரிக்கிறார். மிக நுட்பமான புரிதல் இருந்தால் மட்டுமே மலையகப் பாடல்களில் உள்ள உண்மை வரலாற்றை அறிய முடியும் என்பதற்குச் சாரல்நாடன் மிகச்சிறந்த எடுத்துகாட்டாகவே வாழ்ந்துள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சாரல் நாடன் மலையகப் பாடல்கள் குறித்துப் பேசும் போது அநேக இடங்களில் சி.வி.வேலுப்பிள்ளையை முன்னிலைப்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது.

மு.சிவலிங்கம்

மலையகப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தலில் மு.சிவலிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. சாரல் நாடன், சி.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்றோரைத் தொடர்ந்து நாட்டார் இலக்கியம் குறித்து பெருமளவு ஆய்வு மேற்கொண்டவர் மு.சிவலிங்கம் ஆவார். இவருடைய “மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் (பல்வகை சேர்க்கை)” என்னும் நூல் காலனியக்கால மலையக வரலாற்றை அறிய உதவும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. மேலும் இந்நூலுக்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ள மலையகப் பாடல்களையும் தொகுத்துக் கொடுத்ததன் மூலம் இன்றைய ஆய்வாளர்களுக்கு அவரது முயற்சி பேருதவியாக உள்ளது. பழன் பாடல்கள், நாடகப் பாடல்கள், வீதிப்பாடல்கள், கூத்துப்பாடல்கள், பஜனை பாடல்கள், கோலாட்டப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என ஏழு பாகம் கொண்டதாக இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகுப்பில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எனும் இறுதிப் பாகம் மட்டும் மலையக மக்களின் புலம்பலை வெளிக்கொணரும் வாய்மொழிப்பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. முன்னர் உள்ள பிற பகுதிகள் வாய்மொழிப்பாடல்களுக்கான இலக்கணமின்றி உள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக முதல் பாகமான பழன் பாடல்கள் குறித்துப் பேசும் மு.சிவலிங்கம் “இவ்வகை இலக்கியத்தில் நாட்டார் பாடல்களோடு பெருந்தோட்டப்புற நாடகங்களில் பாடப்பட்டு வரும் கோமாளி என்ற பழன் பாடல்களையும் அவனது உரையாடல்களையும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது எண்ணமாகும். ஏனெனில், இவ்வகை நாடகப் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல் அம்சங்களைக் கொண்டவையாகும் ஐம்பதுகளுக்குப் பிறகு மூன்றாவது தலைமுறையினரால் உருவாக்கிய இப்படைப்புகளை ஒரு

புதிய நாட்டார் இலக்கியச் சேர்க்கையாக எதிர்கால இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் கணித்துக்கொள்வர்”¹⁰ எனக்கூறுவார். கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, கருணாகரன் போன்றோர் இதனை ஏற்புடைய ஒன்று என்று கூறுகின்றனர். இப்பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்களா என்னும் வினாவைக் கடந்து இப்பாடல்கள் அனைத்தையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டியத் தேவை உள்ளது. அதை மு.சிவலிங்கம் அவர்கள் சிறப்பாக செய்துள்ளார். இவருடைய இத்தகைய செயல்பாடுகளை ஆராய்கையில் மலையக வாய்மொழிப்பாடல்களை ஆவணப்படுத்தலில் சிவலிங்கத்தின் பங்களிப்பு தலையாய ஒன்று எனக் கருத முடிகிறது.

முடிவுரை

மலையக மக்களின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகக் காணப்படும் வாய்மொழிப்பாடல்களை ஏ.வி.பி கோமஸ், கோதை நாயகி, ஸி.எஸ்.காந்தி, டி.எஸ் இராஜா, சி.வே.ராமையா, சி.அழகுபிள்ளை, எஸ் வேதாந்த மூர்த்தி, எஸ்.பி.தங்கவேல், வி.டி.செல்வராஜ், க.விஜயேந்திரன் போன்ற பலரும் சிறு சிறு கட்டுரைகளாக வெளியிட்டிருந்தாலும், இப்பாடல்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி பிறகு நூலாக்கம் செய்ததில் மலையகத் தமிழர்களான சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, சாரல் நாடன், மு.சிவலிங்கம் ஆகிய மூவரின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமான ஒன்றாக அமைகிறது. மேலும், இன்றளவும் புழக்கத்தில் உள்ள மலையக வாய்மொழிப் பாடல்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டிய தேவையும், அவற்றைக் கொண்டு இதுவரை வெளிவந்துள்ள மலையகப் பாடல்களை ஒப்பிட்டு மீளாய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய கடப்பாடும் இன்றைய ஆய்வாளருக்கு உள்ளது.

சான்றென் விளக்கம்

- 1.தொல்காப்பியர்., தொல்காப்பியம்., செய்யுளியல் (நூற்பா – 173)
- 2.ஜகந்நாதன் கி.வா. மலை அருவி நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்., சாரதா பதிப்பகம்., சென்னை., 2012., ப.,08.
- 3.தண்டாயுதம் இரா., மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்., தமிழ் புத்தகாலயம்., சென்னை.,1998., ப.,11
- 4.வானமாமலை நா., தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள்., நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ்., சென்னை.,1964., ப.,07.
- 5.அருணாசலம் க., சாதனையாளர் சாரல்நாடன்., சாரல் வெளியீட்டகம்., கொட்டகலை., 2005., ப.,04.
- 6.சாரல்நாடன்., மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்., சாரல் வெளியீட்டகம்., கொட்டகலை., 2000., ப.,62.
- 7.மேலது., ப., 63.

8. அருணாசலம் க., சாதனையாளர் சாரல்நாடன்., சாரல் வெளியீட்டகம்., கொட்டகலை., 2005., ப.,20.
9. வேலுப்பிள்ளை ஸி.வி., மாமன் மகனே மலை நாட்டு மக்கள் பாடல்கள்., மாவலிப் பிரசுரம்., கொழும்பு., 1976.,ப.,V
10. மேலது.,பக்.,12 – 13.
11. சிவலிங்கம் மு., மலையகத் தமிழர் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் (பல்வகை சேர்க்கை)., குறிஞ்சித் தமிழ் இலக்கிய மன்றம்., 2007., ப.,14.

